

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 27Csp/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120242626
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6120242626.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Štefanom Juhásom v právnej veci žalobkyne: KRUK Česká a Slovenská republika, s. r. o., so sídlom: Československé armády 954/7, Hradec Králové, Česká republika, IČO: 247 85 199, zast.: ŠMÍDA advokátní kancelář s. r. o., organizačná zložka, Ul. Svornosti 43, Bratislava, IČO: 47 255 773, konajúca prostredníctvom advokáta a vedúceho organizačnej zložky JUDr. Jiřího Šmídy, proti žalovanej: B. F., nar. X. XX. XXXX, trvalý pobyt: R.Á. XXX/XX, Ž. X. P., o zaplatenie 2 461,11 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni istinu vo výške 1 840,17 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 1 779,99 € od 23. 10. 2018 do zaplatenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 52 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou, doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica 18. 2. 2020 a postúpenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) 13. 10. 2020, domáhala uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť jej sumu 2 461,11 €, spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1 948,99 € od 23. 10. 2018 do zaplatenia a trovy konania. Aktívnu legitimácia na podanie žaloby odvodzovala z predloženej kópie zmluvy o postúpení pohľadávok z 22. 3. 2019 (ďalej len „zmluva o postúpení pohľadávok“), ktorú uzavrela s pôvodným veriteľom - Slovenská sporiteľňa, a. s., IČO: 00 151 653, (ďalej len „pôvodný veriteľ“). Zmena v osobe veriteľa bola žalovanej oznámená listom z 30. 3. 2019.

2. Svoj nárok žalobkyňa odvodzuje od zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorú uzavrel so žalovanou 16. 10. 2014 (ďalej len „zmluva“) pôvodný veriteľ, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 4 000 €. Zmluva bola uzatvorená prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Žalovaná sa zaviazala úver splatiť 48. mesačnými splátkami vo výške 117,94 €. Prvá splátka bola splatná 22. 11. 2014 a posledná 22. 10. 2018. Žalovaná sa zaviazala platiť aj poistné vo výške 3,99 € mesačne, ktoré bolo zahrnuté v mesačnej splátke. Celkové náklady spojené s úverom predstavovali 1 660,07 €. Žalovaná doposiaľ uhradila pôvodnému veriteľovi sumu 3 880,08 €. Žalobkyňa v tomto konaní požaduje od žalovanej iba uhradenie zvyšnej časti istiny vo výške 1 948,99 €, zmluvné úroky ku dňu zosplatenia úveru vo výške 419,98 €, poplatky vo výške 31,96 €, úrok z omeškania vo výške 60,18 € počítaný od prvého dňa omeškania do zosplatenia úveru a zákonný úrok z omeškania z istiny od nasledujúceho dňa po splatnosti úveru, t. j. od 23. 10. 2018.

3. K žalobe bola pripojená žiadosť o poskytnutie úveru, potvrdenie o uzatvorení zmluvy z 16. 10. 2014, zmluva o postúpení pohľadávok, platobná história, oznámenie o postúpení pohľadávky z 30. 3. 2019 s dokladom o jeho doručovaní žalovanej, predžalobná výzva s dokladom o doručovaní žalovanej, výpis z obchodného registra vedeného Krajským súdom v Hradci Králové ohľadom žalobkyne.

4. Okresný súd Banská Bystrica rozhodol platobným rozkazom z 9. 3. 2020, sp. zn. 15Up/356/2020 o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 2 461,11 € a zákonný úrok z omeškania zo sumy 1 948,99 € od 23. 10. 2018 do zaplatenia. Pretože nebolo možné doručiť žalovanej platobný rozkaz do vlastných rúk, v súlade s § 10 z. č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUK“) postúpil Okresný súd Banská Bystrica dňa 9. 10. 2010 vec miestne príslušnému okresnému súdu na základe návrhu žalobkyne na pokračovanie v konaní, a tým došlo aj k zrušeniu platobného rozkazu.

5. Žalovanej bola doručovaná žaloba spolu s prílohami a výzvou okresného súdu, aby sa vyjadrila k podanej žalobe v stanovenej lehote, avšak doposiaľ okresnému súdu nebolo doručené žiadne vyjadrenie zo strany žalovanej.

6. Na pojednávaní, ktoré sa konalo 26. 11. 2020, boli strany sporu neprítomné, preto súd rozhodol na základe písomných vyjadrení a predložených listín, z ktorých zistil nasledovné skutočnosti.

7. Pôvodný veriteľ uzavrel so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere prostriedkami diaľkovej komunikácie, a to tak, že žalovaná zaslala elektronickú žiadosť prostredníctvom na to vygenerovaného formulára, pričom jej totožnosť bola overená prostredníctvom prístupových identifikačných kódov pre prihlásenie sa do elektronického bankovníctva. Následne veriteľ po overení žiadosti vydal potvrdenie o uzatvorení zmluvy, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 4 000 €. Celkové náklady žalovanej podľa § 2 písm. g) zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZSU“) boli vo výške 1 660,07 €, pričom úrok bol vyjadrený úrokovou sadzbou vo výške 15,90 % p. a., ročná percentuálna miera nákladov 19,59 % a priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vzťahujúca sa na úver poskytnutý na základe zmluvy predstavovala 18,01 %. Žalovaná mala dlh splatiť v 48. mesačných splátkach, pričom výška každej splátky predstavovala 117,94 €. Konečná splatnosť úveru a tým aj termín poslednej splátky úveru bol 22. 10. 2018. Zo zmluvy tiež vyplýva, že splatnosť prvej splátky nastala 22. 11. 2014 a platnosť každej ďalšej splátky vždy k 22. dňu kalendárneho mesiaca. Žalovaná si dojednala aj poistenie k úveru, za ktoré bola povinná uhrádzať sumu 3,99 € splatnú spolu s mesačnou splátkou úveru.

8. Z predloženej platobnej histórie vyplýva, že žalovaná uhradila doposiaľ sumu 3 880,08 €. Z obsahu oznámenia o postúpení pohľadávok z 30. 3. 2019 adresovaného žalovanej vyplýva, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE z 22. 3. 2019 sa žalobkyňa stala veriteľom pohľadávky, ktorá vznikla pôvodnému veriteľovi voči žalovanej. Listina bola žalovanej odoslaná 2. 4. 2019. Z obsahu predžalobnej výzvy adresovanej žalovanej vyplýva výška dlhu v celkovej sume 2 719,40 €, v ktorom je zahrnutý aj zákonný úrok z omeškania. Listina bola žalovanej odoslaná 3. 2. 2020.

9. Podľa § 2 písm. a) a e) z. č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, prostriedkom diaľkovej komunikácie prostriedok, ktorý bez súčasného fyzického kontaktu dodávateľa a spotrebiteľa možno použiť pri poskytovaní finančnej služby na diaľku, najmä elektronická pošta, telefón, fax, adresný list, ponukový katalóg.

10. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára

dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 1 ods. 2 ZSU, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 2 písm. a), b), d) a g) ZSU, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

14. Okresný súd mal preukázané, že pôvodný veriteľ uzavrel so žalovanou zmluvu o úvere, ktorá je súčasne spotrebiteľskou zmluvou uzatvorenou medzi dodávateľom, ktorý konal v rámci svojho predmetu podnikania a žalovanou ako spotrebiteľom. Zároveň sa na predmetnú zmluvu vzťahujú aj ustanovenia ZSU, pretože predmetná zmluva spĺňa všetky zákonné definičné znaky, ktorými zákonodarca vymedzil, ktoré zmluvy sa budú spravovať uvedeným zákonom. Uvedené nebolo medzi stranami sporné.

15. Vzhľadom na uvedené, súd pristúpil aj ku kontrole zmluvných podmienok, či neobsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, resp. či zmluva obsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 ZSU, absenciou ktorých by bol úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 ZSU, pričom dospel k záveru, že v obsahu predmetnej zmluvy nevzhladol žiadnu neprijateľnú zmluvnú podmienku, ani absenciu zákonom vyžadovaných náležitostí. Žalobkyňa si uplatňuje úhradu nesplatennej časti istiny úveru, zmluvného úroku, poplatkov a zákonného úroku z omeškania.

16. Pokiaľ ide o nárok, ktorý si žalobkyňa uplatňuje, okresný súd zistil, že v danom prípade nedošlo vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ, pretože zmluva ukončená uplynutím konečnej splatnosti úveru, t. j. 22. 10. 2018, kedy bola splatná posledná splátka vo výške 117,94 €. Uhradením všetkých splátok úveru bola žalovaná povinná uhradiť pôvodnému veriteľovi sumu 5 660,07 €. Zo strany žalobkyne bolo preukázané, že žalovaná doposiaľ uhradila sumu 3 880,08 €. Zostatok dlžnej sumy, ktorú bola žalovaná povinná uhradiť podľa zmluvy, predstavuje výšku 1 779,99 €. Žalobkyňa si napriek tomu uplatňuje sumu vyššiu, ako je rozdiel medzi doposiaľ uhradenou časťou úveru a celkovou čiastkou, ktorú bola žalovaná povinná zaplatiť, a to o 620,94 € viac, po odpočítaní zákonného úroku z omeškania z dlžných splátok úveru, ktorý vznikol do 22. 10. 2018 (60,18 €).

17. Žalobkyňa nepreukázala, z čoho vznikol uvedený rozdiel, pričom okresný súd zdôrazňuje, že žalobkyňa má nárok iba na zmluvný úrok z nezaplatennej istiny úveru, ktorý by jej patril, ak by žalovaná riadne a včas uhradila všetky splátky. Okresný súd v tomto smere poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v uznesení z 16. 6. 2020, sp. zn. 5 Cdo 42/2020, podľa ktorého „V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“ Tento názor bol opakovane potvrdený ďalšími rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. sp. zn. 2 Cdo 115/2019, 8 Cdo 237/2019, 8 Cdo 135/2020, 9 Cdo 24/2020, 8 Cdo 221/2019, 2 Cdo 241/2019, 5 Cdo 46/2020). Okresný súd nevzhladol dôvod odkloniť sa od tohto záveru najvyššieho súdu. V danom prípade by pri riadnom plnení zaplatila žalovaná celkovú sumu 5 660,07 €, t. j. spolu istina vo výške 4 000 €, poistenie k úveru 191,52 € a zmluvný úrok vo výške 1 468,55 €. Žalobkyňa nemá nárok na žiadne iné plnenie zo strany žalovanej. Po odpočítaní už uhradenej sumy (3 880,08 €), tak nárok žalobkyne predstavuje sumu 1 779,99 €. Okresný súd taktiež nemal preukázané, na základe čoho si žalobkyňa uplatňovala rôzne poplatky, ktoré nie sú bližšie špecifikované ani v platobnej histórii a právny základ na ich uplatnenie absentuje aj v

predložených listinách. Ak niektorá zo strán sporu niečo tvrdí (povinnosť tvrdenia), je povinná svoje tvrdenia aj preukázať, resp. označiť dôkazy na ich preukázanie (dôkazná povinnosť), preto dôkazné bremeno v prípade preukázania skutočností uvedených v žalobe je na strane žalobkyne. Výpis platobnej histórie z úverového účtu žalovanej nie je možné považovať za dostatočný dôkaz, ak z jeho obsahu nie je možné zistiť, na základe akého právneho dôvodu pôvodný veriteľ zaťažil účet žalovanej poplatkami, pri ktorých okrem ich výšky nie je uvedený dôvod preukazujúci vznik nároku žalobkyne na ich zaplatenie. Vzhľadom na to, že žalobkyňa dôvodnosť nároku v časti uplatnených poplatkov nepreukázala, súd v tejto časti žalobu zamietol ako nedôvodnú. Okresný súd tak považoval nárok žalobkyne za dôvodný v rozsahu sumy 1 799,99 €. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

18. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

20. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie podľa § 17 ods. 1 z. č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike) platná k prvému dňu omeškania s plnením záväzku bola 0 % (platná od 16. 3. 2016, údaje zverejnené na webovej stránke www.nbs.sk). Úrok z omeškania preto predstavuje výšku 5 % ročne, a v tejto výške si ho uplatňuje žalobkyňa z dlžnej sumy.

21. Žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, v dôsledku čoho jej okrem povinnosti zaplatiť dlžnú sumu vznikla aj žalobkyňou uplatnená povinnosť zaplatiť úroky z omeškania v zákonom stanovenej výške. Žalovanej vznikla povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 799,99 €. Súd žalobkyňi priznal úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho pod dni konečnej splatnosti zmluvy tak, ako navrhla vo svojom žalobnom návrhu, t. j. od 23. 10. 2018. Zároveň mal okresný súd preukázaný nárok žalobkyne na úrok z omeškania z jednotlivých splátok úveru, s ktorými bola žalovaná v omeškaní a ktorý vznikol do dňa konečnej splatnosti zmluvy. Uvedený nárok na zákonný úrok z omeškania vo výške 60,18 € žalobkyňa preukázala predloženou platobnou históriou úverového účtu. Súd preto priznal žalobkyňi nárok na úrok z omeškania do dňa končenej splatnosti zmluvy v rozsahu uplatnenom v žalobnom návrhu.

22. Podľa § 255 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

23. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. Žalobkyňa bola v konaní úspešná iba v rozsahu 76 % (neúspešná bola v časti 620,94 € vrátane úroku z omeškania uplatneného zo sumy 1 948,99 €), jej neúspech predstavuje 52 %. Žalobkyňa teda vo veci dosiahla celkový pomerný úspech vo výške 52 % (76 % - 24 %) a v takomto rozsahu jej súd vo výroku tohto rozhodnutia priznal nárok na náhradu trov konania.

25. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, ktoré je potrebné doručiť Okresnému súdu Žiar nad Hronom v dostatočnom počte rovnopisov s prílohami, v prípade jeho doručenia iným spôsobom ako do elektronickej schránky súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť a odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie môže meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú chybu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie dôkazy alebo tvrdenia, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má chybu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto chyba mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k chybám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.